

En riksdagsmeddelande utgått i år 1897 föreslog Kongl. Maj:t att med hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad sedan en följd af år eft rum, medgifva, att Kongl. Maj:t egde, der så pröfvades lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1899 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådant ändamål erhölle statsbidrag eller icke, dels erhålla upplåtelse af den för jernvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord utan annan kostnad, än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes uppläten kronojord, ersättning derför lemnades i enlighet med hvad förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgade, dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustägter, som kunde vara disponibla; och blef denna framställning bifallen af Riksdagen enligt dess skrifvelse den 4 mars 1898.

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 14 februari 1899, kl. 1 e. m.

(R. A.)

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanlägg- ningar.

Medelst proposition den 22 december 1897 föreslog Kongl. Maj:t Riksdagen att, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad sedan en följd af år eft rum, medgifva, att Kongl. Maj:t egde, der så pröfvades lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1899 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådant ändamål erhölle statsbidrag eller icke, dels erhålla upplåtelse af den för jernvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord utan annan kostnad, än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes uppläten kronojord, ersättning derför lemnades i enlighet med hvad förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgade, dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustägter, som kunde vara disponibla; och blef denna framställning bifallen af Riksdagen enligt dess skrifvelse den 4 mars 1898.

Då de skäl, hvilka föranledde Kongl. Maj:ts ofvanberörda, af Riksdagen bifallna förslag, fortfarande egde giltighet, har Kongl. Maj:t i proposition (n:o 10) af den 22 december 1898 föreslagit Riksdagen att medgifva, det Kongl. Maj:t må, der så pröfvas lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1900 års lagtima riksdag kunna undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af omförmälda förmåner.

Statsutskottet, till hvilket denna proposition blifvit remitterad för förberedande behandling, har icke funnit något att erinra vid hvad deruti föreslagits och hemställer fördenskull,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må
af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 februari 1899.

På statutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Stockholm, Nya Tryckeri-Aktiebolaget, 1899.